

Vergaderjaar 1995–1996

21 195

Algemene regels ter verzekering van de beveiliging door waterkeringen tegen overstromingen door het buitenwater en regeling van enkele daarmee verband houdende aangelegenheden (Wet op de waterkering)

Nr. 37

ZESDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 17 november 1995

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 15m komt te luiden:

Artikel 15m

Ten aanzien van het plan en de in artikel 15b, eerste lid, bedoelde besluiten, die reeds zijn vastgesteld of goedgekeurd voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet en die nog niet onherroepelijk zijn geworden, blijft het recht zoals het gold voor dat tijdstip van toepassing.

Toelichting

Tijdens de mondelinge behandeling van het voorstel van Wet op de waterkering door de Tweede Kamer op 16 november jl. heeft de heer Van den Berg aandacht gevraagd voor het overgangsrecht, zoals dit is vervat in artikel 15m van het wetsvoorstel. Hij heeft er zijn zorg over uitgesproken dat de consequentie van artikel 15m, eerste lid, is dat dijkversterkingsplannen die zo ver gereed zijn dat zij spoedig na de inwerkingtreding van de nieuwe wet kunnen worden vastgesteld met toepassing van de nieuwe wet, als gevolg van artikel 15m, eerste lid, pas kunnen worden bekendgemaakt nadat tenminste 13 weken verstreken zijn na inwerkingtreding van de nieuwe wet, wil niet het oude recht van toepassing zijn. Naar zijn oordeel is dit een ongewenst gevolg van de voorgestelde overgangsbepaling. Waterschappen die snel willen doorwerken moeten derhalve plannen enige tijd laten liggen, omdat zij anders niet onder het nieuwe recht vallen, maar onder het oude recht. Die waterschappen willen evenwel zo snel mogelijk gebruik maken van het nieuwe recht.

Ook de heren Blauw en Van Waning hebben de aandacht gevraagd voor dit punt.

Dezerzijds heb ik toegezegd het probleem nader te onderzoeken en op korte termijn een brief aan de Kamer te zenden.

Het onderzoek heeft opgeleverd dat erkend wordt dat het door de heer Van den Berg aan de orde gestelde punt een probleem is. In de onder-

havige nota van wijziging wordt dan ook een andere overgangsbepaling voorgesteld, waarmee het probleem dat waterschappen 13 weken na het tijdstip van inwerkingtreding van de wet met de vaststelling van het plan zouden moeten wachten teneinde gebruik te kunnen maken van de op aanzienlijke bekorting van de procedures gerichte bepalingen van het wetsvoorstel, wordt ondervangen.

Voorgesteld wordt nu dat het overgangsrecht in vergelijking met het oorspronkelijke artikel 15m een beperkter werkingssfeer heeft en slechts ziet op de gevallen waarin de betrokken plannen en overige besluiten (vergunningen, ontheffingen, vrijstellingen e.d.) reeds zijn vastgesteld onderscheidenlijk goedgekeurd onder de vigeur van het oude recht. Het gaat met andere woorden erom dat het overgangsrecht alleen van toepassing is in de gevallen waarin reeds bestuurlijk is beslist en vervolgens een bezwaar- of beroepsprocedure aanhangig is. In de nieuwe overgangsbepaling is er niet langer reden onderscheid te maken tussen besluiten op aanvraag en ambtshalve besluiten. Mede daarom is de nieuwe overgangsbepaling aanzienlijk eenvoudiger.

Met name indien te verwachten is dat de aanhangige (bezwaar- of beroeps)procedures snel zijn afgerond en vervolgens het project uitvoeringsgereed is, is er behoefte aan overgangsrecht en zou het niet aangewezen zijn het nieuwe recht op deze procedures van toepassing te verklaren, hetgeen immers met zich zou brengen dat alle procedures opnieuw en wel volgens de nieuwe bepalingen zouden moeten worden gevolgd.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
A. Jorritsma-Lebbink